

CHÚA CỘI LÁ VÀO THÀNH

Suy Niệm Tuần Thánh - Chúa Nhật Lễ Lá

Trần Mạnh Duyết

Truyền thống Công Giáo bắt đầu một tuần lễ các thánh, chấm dứt 40 ngày chay tĩnh dưỡng vì các hành trình niềm tin của Chúa Giêsu vinh quang tiến vào thành Giêrusalem, diễn ra sau đó Ngài bị bắt, bị đánh đòn, tra tấn, bị kết tội và thập giá lên núi Sion, bị đóng đinh và chết trên thập giá, nhưng ngày hôm ba Ngài đã Phục Sinh.

Qua Thánh Kinh, Chúa Giêsu vinh quang khải hoàn vào thành thánh. Ngài không ngẩng lên mặt con chiến mã, nhưng là trên lưng mọt con lừa. Nhưng ngài không tham dự vào cuộc khải hoàn này không phải là những đoàn quân anh dũng, với cờ yểm khí thiêng theo họ, bọ ngựa, nhưng là những người dân, những em nhỏ, những con ngựa đực và chết phát. Và điều này gợi lên trong ta ý nghĩa gì? Riêng đối với những tâm hồn yêu mến và muôn theo bước chân Ngài, chúng ta suy nghĩ gì qua biến cố kết thúc biến cố này?

Suốt 3 năm miệt mài, vất vả rao truyền chân lý, chĩa đòn nhũu kẻ thù nguy hiểm, thối nát bao phép lạ vĩ đại, hôm nay là ngày Chúa Giêsu được vinh hiển nhất, được tôn kính trong vinh hiển.

Dân chúng đứng hai bên đường, ngẩng lên vui mừng reo hò. Họ tung hô vinh tu và không ngừng ca tụng: "Hoan hô con Vua Đavít. Chúc tụng Đấng nhân danh Thiên Chúa mà đến. Hoan hô trên các tầng trời" (Mt 21:9). Lòng sùng mộ và yêu kính của dân chúng bày ra đã khiến họ hành động một cách hết sức đê đĩ. Họ cởi áo ngoài trải đường như một thảm m kéo dài trên đường Ngài đi qua. Và họ cầm trên tay cành vinh tu để vẫy chào khi Ngài đi qua chầm chậm. Thánh Kinh kể lại, số người theo tung hô Ngài mỗi lúc một thêm đông, đến nỗi khi các Pharisiêu phàn nàn.

Nhưng nếu bạn là người đang đứng hai bên đường và quan sát đám rước hôm đó, bạn sẽ thấy một chi tiết có thể khiến bạn phải dừng lại để suy nghĩ. Đó là Chúa Giêsu không cưỡi trên voi, trên ngựa, hay không ngồi trên kiệu mà tham dự cuộc khải hoàn này, nhưng Ngài lại ngồi trên lưng một con lừa con. Máttêu ghi: "Chúa Giêsu sai hai môn đệ đi và bảo rằng: "Các anh hãy dắt con lừa trước mặt kia, sẽ gặp ngay một con lừa mà cưỡi đó với con lừa con. Các anh hãy dắt dây và dắt với dây cho thấy" (Mt 21:2). Ngài làm thế còn để ứng nghiệm lời Thánh Kinh: "Hãy nói với thiều nữ Sion rằng, này vua các người đang ngồi trên lưng lừa con, là con lừa mẹ" (Mt 21:5).

Chúa cưỡi lừa con để khải hoàn vào Giêrusalem. Ngài không cưỡi voi hay cưỡi ngựa, ngồi trên kiệu, hoặc như phụng vụ tin thì nay là dùng limousine, vì Ngài không muốn làm các thiều nữ Sion phải hoảng sợ. Ngài không muốn bất cứ ai nhìn Ngài bằng cặp mắt đố kỵ kinh ngạc, hoặc ngạo mạn thán phục. Ngài không muốn bất cứ ai phải bắt buộc theo và miễn cưỡng ngắm Ngài. Ngài cũng không dùng sức mạnh, quyền lực của kẻ chiến thắng để khoe khoang và thu phục nhân tâm. Chính vì thế những hình ảnh liên quan đến sức mạnh quyền lực đều bị loại bỏ. Ngài chọn một mình dắt con lừa như bé địu tin vào thành. Một hình ảnh nói lên vẻ thanh bình, đôn hậu, nhẹ nhàng, và tự nhiên. Và đó chính là Ngài, con chiên Thiên Chúa, vua các vua và Chúa các chúa.

Chúa Giêsu là vua. Ngài còn là Chúa tể thành vũ trụ. Danh Ngài được vang vọng chúc tụng trên các tầng trời. Các nhân loại phải phải cúi đầu trước Ngài và trước nhan Ngài. Mọi đấng cai trị, như Thánh Phaolô đã viết, trên trời, dưới đất và trong lòng đất phải quỳ gối trước mặt Ngài. Do đó, nếu Ngài dùng bất cứ hình thức di chuyển nào khác thì tâm và tín nghi nhụt đi của thế giới thì vẫn chưa là những phụng vụ tin tưởng mà chúng ta đang sống với Ngài. Tuy nhiên, Ngài đã không làm thế. Hành động kỳ lạ của Ngài như nói trước về những gì mà Ngài sẽ làm kẻ tiếp nhận rước chân cho các môn đệ, cho phép bạn nhìn hình hành hương và chấp diếu, chấp nhận bạn ấn bắt công tể Philatô. Và nhất là chấp nhận vác thập giá, và bị đóng đinh chết treo trên đui Golgotha.

Làm sao tâm trạng của một người mang trong mình hình ảnh chiến thắng hiên hách, ngồi trên lưng một con chiến mã, ngồi trên lưng một con voi, ngồi trong một cái kiệu sang trọng, hay như phụng vụ tin di chuyển thì nay là chuyên chở, trên chiếc, hoặc limousine để đi tin nghi tin lên giữa tin tụng hô, lại có thể chấp nhận quỳ gối xuống, bằng cách uốn mình trước mặt các môn đệ của mình để rước chân cho họ.

Làm sao một vị đui tin, một hoàng đế, một nữ hoàng, một tin thần, một thế tin uy nghi duyệt qua hàng quân danh để đi tin lên đài giữa tin tụng hô vang dội của rước người lại có thể dễ dàng chấp nhận chấp nhận trao nộp, chấp nhận đánh đòn, chấp nhận khấn vào mặt, chấp nhận đui mả gai, chấp nhận xét xử bắt công, và chấp nhận đóng đinh chết trên thập giá mà không

một lúi than van, trách móc.

Ngồi trên lưng ngựa, ngồi voi. Ngồi trong kiệu, trong trác thăng, chuyên cưỡi hay limousine thì không cúi mình xuống để cúi, nhất là trong thế thế của kẻ có quyền, kẻ chiên thế. Cũng không chấp nhận thua thiệt, không để đón nhận nhục nhã, không để vâng phục thiên ý. Các nhìn bọn Pharisêu qua thái độ ghen tỵ của họ với Chúa Giêsu, họ cũng như Pharisêu thì đi đi mãi đi hiểu rõ ý nghĩa và hành động ngồi trên lưng lừa của Ngài.

Làm như vậy là Chúa muốn nói với mọi người rằng, Ngài xứng đáng với tất cả mọi lúi chúc tụng. Ngài chính là vua. Ngài là vua chiên thế. Nhưng trên thế thế, Ngài là một vị vua nhân từ. Vua thái bình. Vua của tâm hồn con người. Và vì thế, Ngài đã cưỡi lừa con mà không cưỡi chiên mã.

Chúa là vua nhân từ, hiền dịu chứ không phải là vua quyền uy, đực tài, và hà khắc. Ngài thế thế yêu thế thế. Ngài mong mọi người hãy đến với Ngài, để học cùng Ngài, vì Ngài "hiên lành và khiêm nhường" (Mt 11:29).

*SUY TƯ VÀ QUYẾT TÂM HÀNH ĐỘNG:

Suy niệm về Chúa cưỡi lừa vào thành, BẠN VÀ TÔI CẦN để lòng mình chìm sâu trong những niềm vui của Thế thế Khó, Thế thế Giá và Phục Sinh mà Ngài đã thế thế hiên vì chúng ta và cho nhân loại.

(Hiên u đính thế bài viết "Ngài Cưỡi Lừa Vào Thành". 1 tháng 4 năm 2012 của cùng tác giả)
